

РЕШЕНИЕ

№ 2601

гр. София, 18.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.04.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1926** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение №7 от 02.01.2023 г., постановено по адм.наказателно дело №12029/2023 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 114-ти състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № 23-4332-012694 от 29.06.2023 г., издадено от началника на отдел „Пътна полиция“-Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на основание чл.53 ЗАНН и чл.174, ал.3, пр.2 Закона за движение по пътищата (ЗДВП), на С. Г. Ц. е наложена кумулативно предвиденото административно наказание: „глоба“ в размер на 2 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за нарушение на чл.174, ал.3 ЗДВП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено от С. Г. Ц., чрез процесуалния му представител-адв.Р. Л., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП.

Наведените касационни основания са нарушение на закона и за допуснати съществени процесуални нарушения-чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, вр.чл.63 от ЗАНН, аргументирани с доводи, че фактическата обстановка била описана неясно и неправилно, не били взети предвид заболявания, за които касаторът използва предписани лекарствени препарати, в талона погрешно са изписани имената му, както

и че е възразил срещу осъществената проверка. Липсвали доказателства за осъществяване на състава на нарушението.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът и ответникът не се представляват.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Приетата за установена от СРС фактическа обстановка е, че на 21.06.2023 г. около 12:41ч. С. Г. Ц. управлявал лек автомобил „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], движейки се по [улица]в посока от [улица]към [улица]. На кръстовището с [улица]бил спрян за проверка от служители на 02 РУ-СДВР, който извикали за съдействие екип на ОПП-СДВР. При извършена проверка от служители на ОПП, касаторът отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества и/или техни аналози „D. Т.“ 5000 с №007. Издаден му е бил талон за медицинско изследване (Т.) за Военно медицинска академия (ВМА), с № 0009205, връчен на нарушителя в 13:15 часа на 21.06.2023 г., със срок на явяване във ВМА до 45 минути от връчването му на същата дата. Касаторът не е дал кръвна проба.

За констатираното нарушение, Д. Г.- мл. автоконтрольор съставил против С. Ц. Акт за установяване на административно нарушение бланков № 979213/21.06.2023 г., за нарушение по чл.174, ал.3 ЗДвП. Актът е връчен на Ц., който саморъчно е положил подпис.

Въз основа на така съставения АУАН, началникът на ОПП към СДВР, издал НП №23-4332-012694 от 26.06.2023 г., с което на Ц. за нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП са наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства по чл. 219, ал. 1 АПК и АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка. При нейното установяване, решаващият съд не е допуснал съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушение лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал. 3 НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН. Фактическите констатации на СРС са направени след анализ на събраните по делото доказателства-свидетелските показания, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН. Вътрешното си убеждение съдът е формирал без логически противоречия и без да изкривява техния истински смисъл и значение. Наличната

доказателствена маса е била достатъчна за изграждането на несъмнени и категорични изводи за дейността на Ц.. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН, действително не е обвързваща за съда, в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства, не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

Възраженията в касационната жалба са неоснователни. Както правилно е посочил СРС, обстоятелствата, посочени от касатора относно причините, поради които е отказал да бъде изпробван с техническо средство /наличие на заболявания, за които има съответните медицински предписания и ползва лекарски препарати/, са ирелевантни. За водачите, които имат каквито и да е опасения относно валидността на резултатите от техническите средства, съществува винаги възможността да оборят евентуалния положителен резултат с техническо средство, чрез даване на биологични проби в медицинско заведение.

НП и АУАН съдържат пълно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и изчерпателно описание на самото нарушение. Правилна е преценката на въззивния съд и за спазването на изискванията на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и издаването на наказателното постановление, както и на сроковете по чл. 34 ЗАНН. По безспорен начин са посочени елементите от обективната и субективната страна на деянието. Нарушението е формално, като за осъществяването му не е необходимо настъпването на определен противоположен резултат. Налице е пълно съответствие между отразената в акта за установяване на административно нарушение фактическа обстановка и възпроизведената въз основа на цялата административнонаказателна преписка такава в наказателното постановление.

За осъществяването на административнонаказателния състав по чл.174 ал.3 от ЗДвП е необходимо водачът да откаже да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества и/или техни аналози едновременно и по двата посочени в чл.174, ал.3 от ЗДвП начина, подробно регламентирани в Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Тези два релевантни отказа са обективирани, посочени и приети за доказани от въззивната инстанция: както отказът да бъде изпробван за употреба на наркотични вещества или техните аналози с техническо средство - посочено в АУАН, конкретизирано като тип и номер, така и отказът за даване на проба кръв, което е неизпълнение на предписание за медицинско изследване /по смисъла на чл.174 ал.3 от ЗДвП от касатора.

Установената фактическа обстановка осъществява от обективна и субективна страна нарушението по чл. 174, ал.3 от ЗДвП, предмет на административнонаказателното обвинение. Касаторът е управлявал МПС и към момента на поканата да бъде проверен с техническо средство за употреба на наркотични вещества и/или техните аналози, същият е притежавал качеството „водач на МПС“. Ц. е поканен да бъде изпробван за употреба с техническо средство, но е

отказал. Не е изпълнил и предписанието за медицинско изследване на кръвта му, като не се е явил в лечебното заведение за даване на кръвна проба.

За извършеното нарушение е наложено предвиденото за него кумулативно определено административно наказание и във фиксирания от закона размер - „глоба“, в размер на 2000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс, съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №7 от 02.01.2023 г., постановено по адм.наказателно дело №12029/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.